

FLORIAN

Gazetka Parafii św. Floriana w Orzepowicach Nr 213 grudzień 2025r.

Gazetka parafialna „Florian” jest wydawana przez Parafię św. Floriana w Orzepowicach i jest przeznaczona wyłącznie do użytku wewnętrznego członków tej wspólnoty parafialnej”.

W tym numerze: Program duszpasterski, Roraty 25r. Czuwajcie bo ...Z różańcowej wspólnoty, Święto patronalne Dzieci Maryi, Życzenia Urodzinowe, św. Jan od... Na adwent... Dzielenie się opłatkiem, Świąteczne Życzenia, Dar pająka, Piękne śpiewanie, Urodziny Matki... Życie parafii, Krzyżówka, Św. Patronalne Ministrantów, Zaproszenie .

**Program duszpasterski
Kościoła katolickiego w Polsce
na rok 2025/2026**

**Program
duszpasterski
Kościoła
katolickiego
w Polsce
na rok 2025/2026**

Program duszpasterski Kościoła w Polsce na rok 2025/2026 realizowany jest pod hasłem:

„Uczniowie-misjonarze”.

Stanowi on kontynuację programów duszpasterskich realizowanych w latach 2022-2025, które nawiązywały do Synodu o synodalności i wezwania papieża Franciszka do podjęcia dzieła odnowy Kościoła oraz do Roku Świętego 2025 i wynikającego z niego zadania stawiania się ludzi

wierzących znakami nadziei dla czło-

wieka i świata.

Program na rok 2025/2026 z jednej strony przypomina, że uczniem Jezusa jest ten, kto na drodze formacji, przez stałe wzrastanie w miłości, osobiście Go spotkał, doświadczył Jego bliskości i poważnie żyje Jego słowem, z drugiej zaś strony podkreśla obowiązek wszystkich ochrzczonych, którym jest udział w misji Kościoła i wskazuje na nierozzerwalny związek między wyznawaniem wiary a dawananiem jej świadectwa.

Każdy z nas jest zaproszony do wzrastania w wierze we wspólnocie Kościoła.

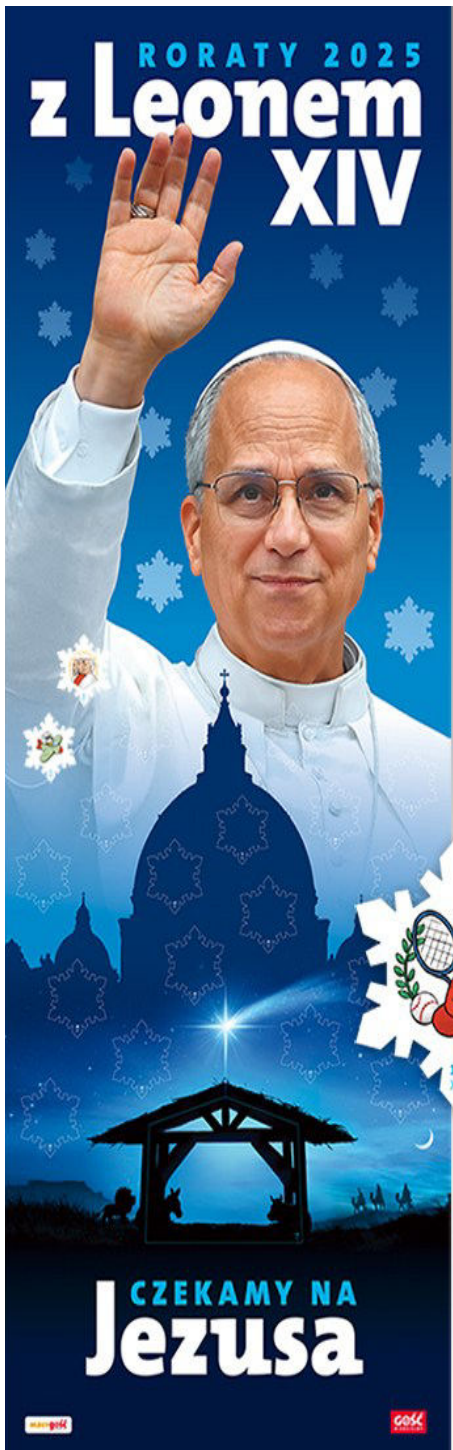
Ważne jednak, by nie czynić tego jedynie z myślą o sobie, lecz kierować serce ku naszej duchowej rodzinie. Naszym powołaniem jest świętość, dlatego nie obawiamy się wyruszyć tą drogą z odwagą i zaufaniem, że to Duch Święty będzie nas prowadził. Niech prowadzi nas zwłaszcza do tych, którzy cierpią, którzy żyją w „ubogich stajenkach” samotności i zagubienia, abyśmy mogli dzielić się z nimi tym, co sami nieustannie otrzymujemy w Kościele: łaską i pokojem od naszego Pana.

W przedświątecznym czasie zastanów się, czy w twoim otoczeniu nie ma kogoś samotnego, potrzebującego twojej pomocy. Jeśli jest, zapytaj, w czym możesz mu pomóc. A może to na niego czeka puste miejsce przy wigilijnym stole?

Źródło - episkopat.pl,
program duszpasterski K- ce

L . S .

Roraty

Tegoroczne Roraty to wyjątkowa okazja, by przybliżyć dzieciom postać nowego papieża, Leona XIV, czyli Roberta Francisca Prevosta. Wiele wątków z papieskiego dzieciństwa i młodości może być inspiracją szczególnie dla najmłodszych.

Życie Leona XIV pokazuje, że warto iść za głosem Boga, a duchowość augustiańska, którą w sobie pielęgnuje, może poruszyć serca na całym świecie.

Warto także zachęcać dzieci do regularnej modlitwy w intencji ojca świętego Leona XIV. Stąd temat tegorocznych Rorat:

„Z papieżem Leonem czekamy na Jezusa”.

Chcemy, aby dzieci mogły poznać historię nowego papieża, jego korzenie i drogę powołania - w sposób ciekawy, zrozumiały i dostosowany do ich wieku.

Zapraszamy do wspólnej, adwentowej podróży! Tyle „Mały Gość”

A co u nas? Nasz ks. proboszcz Krzysztof dwoi się i troi, żeby dzieci przychodzące z lampionami na Roraty wczesnym rankiem były zadowolone i radosne. Poznały nowego Papieża, symbole adwentowe czyli świecę roratę i wieńce adwentowe. Tradycyjnie są nagrody dlatego dzieci chętnie przynoszą odpowiedzi na pytanie z poprzedniego dnia. Każde chciałoby zabrać ze sobą do domu Figurkę Matki Bożej, ale jest losowanie komu przypadnie.

Każdego dnia dzieci uczestniczące w Roratach otrzymują różnorodny poczęstunek. Ksiądz proboszcz finansuje, a parafialny Caritas obsługuje i paczkuje. Piękny gest.

L. S.

"Czuwajcie bo nie wiecie w którym dniu pan wasz przyjdzie..,"

Czuwać znaczy przede wszystkim "nie spać", aby wyczekiwać kogoś lub czegoś ważnego.

Otóż czujność jest podstawową postawą chrześcijanina, ucznia Chrystusa: Czuwajcie więc, bo nie wiecie, w którym dniu Pan Wasz przyjdzie (Mt 24, 42). Mamy czuwać, abyśmy byli gotowi na przyjście Pana.

W adwencie Ktoś mógłby pomyśleć dziwny jest ten czas oczekiwania. Dlaczego koniec roku to początek roku kościelnego i dlaczego rozpoczyna się od czuwania. Nawet czytania z każdego dnia mówią nam o nagrodzie jaka czeka za czuwanie, za gotowość na spotkanie z Panem.

Jeśli złożymy swoją ufność w Bogu on ma dla nas suto zastawiony stół, obiecuje zbawienie. Wszystko ma jednak swój początek w tym, że Bóg tak umiłowała nas że zesłał Swojego syna tu na ziemię aby nas pogubionych wybawić. Zastanawiałam się jak tu połączyć Adwent ze Zmartwychwstaniem, bo bez niego nie było by oczekiwania, zarówno na narodzenie ale przede wszystkim na Jego powtórne przyjście, które obiecał dla tych, którzy wytrwale Go będą oczekiwać.

Adwent podobny jest do przypowieści o pięciu pannach roztropnych i nieroztropnych, które jedne dobrze inne źle zaopatrzyły swoje lampy, i gdy Pan przyszedł jedne nie były gotowe na spotkanie z nim, gdyż zabrakło im oliwy.

Czas Adwentu nie jest czasem smutku, ale radości z możliwości spotkania Jezusa w moim sercu ale i w drugim człowieku. Jest to czas na robienie porządków ale nie tylko tych w domu lecz przede wszystkim w swoim sercu, to czas, gdy ozdabiamy swoje domy ale i swoje serca w dobre uczynki, to czas, gdy nasze lampy powinny płonąć najmocniejszym światłem, by być widocznym dla Chrystusa a naszą oliwą powinna być wyciągnięta dłoń i chęć pomocy drugiemu człowiekowi, wigilijny stół natomiast niech będzie prawdziwą ucztą z Chrystusem.

Agnieszka

Z Życia Różańcowej Wspólnoty

Intencja modlitewna na miesiąc grudzień:
Za chrześcijan w sytuacjach konfliktów.

Módlmy się, aby chrześcijanie, którzy żyją w sytuacjach wojny lub konfliktu, zwłaszcza na Bliskim Wschodzie, stali się ziarnami pokoju, pojednania i nadziei.

Papież Leon XIV wyruszył w swoją pierwszą podróż zagraniczną na Bliski Wschód do Turcji i Libanu. Oba te kraje łączy szczególna cecha. Jeszcze sto lat temu chrześcijanie stanowili tam znaczną część społeczeństwa, w Turcji ok. 1/3 mieszkańców w Libanie nawet ponad połowa. Dziś w Turcji do chrześcijaństwa przyznaje się mniej niż 1 % ludności, a w Libanie niecałe 30%.

Papież Leon XIV podobnie jak jego poprzednicy Jan Paweł II w 1979r, Benedykt XVI w 2006r, Franciszek w 2014 przybywa by prowadzić dialog z innymi wyznawcami religii dialog, który ma być oparty na więzach historycznych, łączących chrześcijan z Żydami i Muzułmanami.

W czasie spotkania ekumenicznego na Placu Męczenników w Bejrucie w Libanie wezwał by właśnie z tej ziemi „gdzie minerały i wieże kościelne sięgając nieba” wznosiły się do Jednego Boga błagania o pokój „Niech tutaj na tej ukochanej ziemi każdy dzwon, każdy adhan, każde wezwanie do modlitwy łączy się w jedną, wznoszącą się pieśń – nie tylko po to, aby wielbić Miłosiernego Stwórcę nieba i ziemi, ale także by z głębi serca modlić się o dar pokoju.

„Wszystkie religie mogą tutaj żyć razem.”

Papież wskazał, że Bliski Wschód potrzebuje nowego podejścia, aby odwrócić mentalność zemsty i przemocy, przezwyciężyć podziały polityczne, społeczne i religijne oraz otworzyć nowe rozdziały w imię pojednania i pokoju.

Pielgrzymka pod hasłem: „Jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest” gdzie papież podkreślił jedność chrześcijan i potrzebę dialogu z innymi religiami, nawiązał do solidarności z prześladowanymi chrześcijanami.

„Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój” – mówił Ojciec Święty w rejonie gdzie konflikty stają się normą wezwał do budowania pokoju, zwłaszcza do chrześcijan, którzy tam żyją aby stawali się ziarnami pokoju, pojednania i nadziei.

MATKO BOŻA wspomóż Ojca Świętego w modlitwie o pokój na Świecie, a zwłaszcza w rejonach Bliskiego Wschodu. Niech nasza modlitwa różańcowa stanie się ziarnem pokoju, pojednania i nadziei.

W tym pięknym czasie Adwentu Ojciec Święty wzywa nas do czuwania nad sobą i życia pełnego zaangażowania aby być małym światełkiem i „abyśmy w środku tej cudownej, Świętej Nocy, w której narodził się Pan Jezus odnaleźli Małe Światełko, które otworzy nas na wdzięczność i pobudzi do wspólnego zaangażowania na rzecz tej ziemi.”

Źródło: VaticanNews, adhan - islamskie melodyjne wyzwanie do modlitwy

I.D.

Święto patronalne Dzieci Maryi obchodzili w niedzielę 7-go grudnia. Msza św. sprawowana o godz. 11,00 przez ks. proboszcza Krzysztofa odbyła się w intencji Dzieci Maryi i ich rodziców. Na pamiątkę zrobili sobie zdjęcie.

Życzenia

Drogi ks. proboszczu Krzysztofie

Z okazji

Urodzin

**Powiewu Ducha Świętego na każdym życia kroku,
W nowym liturgicznym roku,**

**Radosnego wypełniania powołania,
Satysfakcji z dusz pasterzowania.**

**Wsparcia modlitwy, jaką daje Ci wspólnota,
Realizacji zaplanowanych przedsięwzięć, bo czeka Cię robota.**

**Wiary, z którą nie da się niczego bać,
Wiernych i życzliwych ludzi przy których możesz stać.**

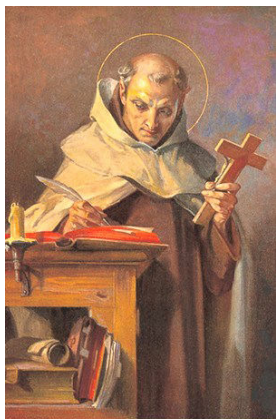
**Niech Pan Bóg w niebie,
Wciąż opieką darzy Ciebie.**

**A, Maryja ks. proboszczu nasz,
Niech Cię weźmie pod swój płaszcz.**

Szczęść Boże

Redakcja gazetki Florian

ŚW. JAN OD KRZYŻA

Święty Jan od Krzyża

mistrz życia duchowego i doktor Kościoła

Święty Jan od Krzyża, właściwie Jan de Yepes, urodził się w 1542 r. w Fontiveros w Hiszpanii. Był synem szlachcica Gonzaleza de Yepes i Katarzyny Alvarez.

Po śmierci ojca, gdy miał zaledwie dwa lata, jego rodzina popadła w biedę. Matka z dziećmi wielokrotnie zmieniała miejsce zamieszkania, by utrzymać rodzinę. Młody Jan pracował w różnych zawodach – był m.in. tkaczem, malarzem i pielęgniarzem – a jednocześnie uczył się w kolegium jezuickim w Medinie del Campo.

W wieku 21 lat wstąpił do zakonu karmelitów i przyjął imię Jan od św. Macieja. Po studiach teologicznych w Salamance został kapłanem. W 1567 r. spotkał św. Teresę z Ávila, która reformowała żeńską gałąź Karmelu.

To spotkanie stało się początkiem wspólnego dzieła odnowy zakonu. Jan założył pierwszy klasztor zreformowanych karmelitów w Duruelo i przyjął imię Jan od Krzyża, ślubując wierność surowszej regule.

Reforma spotkała się jednak z oporem. W 1577 r. Jan został uwięziony przez współbraci, którzy nie akceptowali jego działań. W klasztornej więzieniu w Toledo spędził dziewięć miesięcy w ciężkich warunkach, doświadczając duchowego oczyszczenia, które później opisał w swoich dziełach mistycznych.

Po ucieczce kontynuował dzieło reformy, zakładając kolejne klasztory i kierując duchowo wspólnotami karmelitańskimi.

Zmarł 14 grudnia 1591r. w Úbedzie, mając 49 lat. Choć w ostatnich latach życia był odsunięty od urzędów, jego nauczanie przetrwało dzięki licznym pismom.

Do najważniejszych dzieł należą *Noc ciemna*, *Pieśń duchowa*, *Droga na Górę Karmel* i *Żywy płomień miłości*. To właśnie one przyniosły mu tytuł doktora Kościoła i przydomek „Doktor mistyczny”.

Święty Jan od Krzyża został beatyfikowany w 1675r., kanonizowany w 1726 r. przez papieża Benedykta XIII, a w 1926 r. papież Pius XI ogłosił go doktorem Kościoła. Jego relikwie spoczywają w Segovii.

W sztuce przedstawiany jest w habitach karmelitańskich, często z otwartą księgą, krucyfiksem, lilią lub orłem u stóp – symbolami czystości, mądrości i duchowego wzlotu. Jego życie i nauka do dziś pozostają wzorem wiary, pokory i całkowitego oddania Bogu.

źródło: brewiarz.pl

A.B.

Opowiadanie wigilijne

Słońce zaczęło przybierać ogniste czerwone barwy. Oznaczało to, że dzień zaczyna dobiegać końca. W kominku trzaskały iskry palącego się suchego drewna. Świerk przybrany w kolorowe bombki, łańcuchy i lampki ozdobił cały pokój. Pod nim leżało mnóstwo pudełeczek z prezentami. Dzieciaki rozkładały na stole talerze, a gospodyni kroiła w kuchni niedawno upieczony makowiec. Cała rodzina szykowała się do zjedzenia uroczystej kolacji wigilijnej. Przygotowania przerwało pukanie do drzwi. - Kto tam? – zapytał zdziwiony gospodarz, gdyż nikogo nie spodziewał się tego dnia. - Otwórz proszę. Zeszłej nocy spalił mi się dom, nie mam pieniędzy na nocleg ani też rodziny do której mógłbym się zwrócić o pomoc. Potrzebuję jakiegoś schronienia. Gospodarz wyjrzał na zewnątrz przez bardzo małe okienko w drzwiach. Zobaczył stojącego staruszka. Jego ubranie było podziurawione oraz brudne. Ręce trzęsły mu się z zimna, a z oczu po policzkach spływały łzy. - Nie ma tu u nas miejsca dla takich jak ty. Idź szukać dalej bo ja i tak nie wpuszczę cię do swego domu. Mężczyzna posmutniał. Usiadł na obsypanym śniegiem schodku przed drzwiami. Zamknął oczy i wyobraził sobie, że leży na łące w słoneczny letni dzień. Dookoła słychać śpiew ptaków, czuć zapach kwiatów, a w oddali widać rosnące duże brzozy. Po kilkunastu minutach ocknął się i rozejrzał dookoła. Rzeczywistość była zupełnie inna niż jego marzenia. Na niebie zaczęły pojawiać się pierwsze gwiazdy. Siarczasty mróz coraz bardziej dawał się we znaki. Staruszek wstał i postanowił, że będzie dalej pukał do drzwi z nadzieją, że ktoś mu otworzy. Tymczasem w domu rodzina była już gotowa do uroczystej kolacji. Każdy odświętnie się ubrał, bo za chwilę wszyscy mieli zasiąść do stołu. Od drzwi ponownie rozległo się głośne pukanie. - Niech nikt nam już nie przeszkadza – odezwał się gospodarz. Jego żona spojrzała na niego, pokręciła głową i powiedziała: - To na pewno ten staruszek, którego nie wpuściliśmy. Wyglądałam kilka razy przez okno i widziałam, że nie poszedł dalej szukać schronienia tylko skulony usiadł na schodach przed naszym domem. Na pewno mu zimno. Idź, powiedz mu żeby wszedł. Tutaj się ogrzeje. Przygotowałam tyle jedzenia, że wystarczy również i dla niego. Przy stole także mamy jedno wolne miejsce. Pan domu zamyślił się. Po chwili jednak uśmiechnął się sam do siebie i poszedł w stronę drzwi. Chwycił za klamkę i je otworzył. - Zapraszamy do środka – powiedział. Starszy mężczyzna ucieszył się bardzo. Podał rękę gospodarzowi, podziękował, a potem przekroczył próg domu. Kilka minut później gospodarz, jego żona, dzieci, a także nieznajomy mężczyzna zgromadzili się przy wigilijnym stole. Każdy wziął do ręki biały opłatek. Wszyscy złożyli sobie nawzajem życzenia i zaśpiewali: Cicha noc, święta noc... Jeśli wsłuchamy się w siebie to także możemy usłyszeć głos mówiący: **To ja Jezus, pukam do drzwi Twojego serca. Proszę otwórz bym mógł tam zamieszkać. Pragnę być Twoim przyjacielem, prowadzić Cię po drogach Twojego życia, tylko wpuść mnie do środka. Nie chcesz teraz, nie jesteś gotowy... Dobrze rozumiem. Poczekam.** Pamiętaj, do póki żyjesz, ja zawsze będę stał przy tych drzwiach i do nich pukał, ale od Ciebie zależy czy mi je otworzysz.

Źródło - Karolina Dolecka

wybrała I.R.

Dzielenie się opłatkiem

Zbliżają się Święta Bożego Narodzenia, najważniejszym momentem wigilijnej wieszery, jest dzielenie się opłatkiem. Zwyczaj znany właściwie tylko w naszym kraju. Ten piękny polski obrzęd łamania się opłatkiem przy wigilijnym stole ma swój wymiar, jednoczy rodzinę, znajomych, przyjaciół, a nawet obce osoby, łączy także pokolenia.

„ Weź do ręki biały opłatek, choćbyś nawet nie miał go z kim dzielić.

I życz

szczęścia całemu światu.

Niech się wszystkie serca rozweselą”.

Sprawmy, aby osoby bezdomne, osamotnione, cierpiące i chore odczuły obecność Bożej Dzieciny poprzez naszą życzliwość, miłość i otwarte serce dla bliźniego. Wtedy Dziecię Jezus usiądzie przy wigilijnym stole w każdej rodzinie, w każdym mieszkaniu, w każdym domu, przy każdym szpitalnym łóżku. 19. XII. 2001r w czasie spotkania opłatkowego z Polakami J P II powiedział cyt:

„Cieszę się i dziękuję, że podtrzymujecie ten piękny polski zwyczaj łamania się opłatkiem i składania sobie życzeń. Ten zwyczaj łączy w sobie znak i słowo.

Znak – to łamanie chleba, które w pierw jest wyrazem dzielenia się dobrem w duchu miłości i pokoju..... wyraża też wiarę, że dawcą prawdziwej miłości i pokoju jest nowo narodzony Syn Boży.

Słowo – to życzenia, które niosą w sobie życzliwość, serdeczność i pragnienie dobra. To słowo również zakorzenione jest w tajemnicy betlejemskiej nocy.....

Znak i Słowo - razem wyrażają najgłębsze uczucia, szczytne pragnienia i ufną nadzieję, Że przeżywanie w duchu wiary tajemnicy Bożego Narodzenia stanie się źródłem łask i błogosławieństwa, zacytnem duchowej odnowy, z której rodzi się pokój, radość i szczęście”.

„Już słyhać kołędy, już pachnie Świętami.....

Syn Boży się rodzi, by zamieszkać z nami”.

Podnieś rączkę Boże Dziecię błogosław i błogosław.....

Źródło – opoka

L . S .

Świąteczne Życzenia

Po adwentowej refleksji,

W ciszy wyczekiwania na wigilijną gwiazdkę,

Do gorącego i otwartego serca,

Niech przyjdzie Pan
i umocni nas swoim pokojem,

Byśmy go mogli rozdawać na każdym kroku tam,
gdzie niepokój.

Niech Boża Dziecina rozpromienia swoim blaskiem Wasze życie,

dodaje sił i ufności, otacza opieką i spełnia marzenia.

Błogosławionych Świąt Bożego Narodzenia.

życzy

Redakcja Gazetki „Florian”

Opowiadanie - Dar pająka

Król Herod, który rządził Palestyną z ramienia Rzymian, był człowiekiem okrutnym, opanowanym nierozumną zazdrością.

Gdy usłyszał od Mędrców, że w Betlejem narodził się Król, powziął straszliwy plan: należy zabić wszystkich małych chłopców w tym mieście. Żołnierze Heroda zadali ból i spowodowali rozpacz w wielu szczęśliwych rodzinach.

Józef i Maryja, ostrzeżeni przez anioła, wzięli Dzieciątka i szybko wyruszyli do Egiptu.

Wieczorem pierwszego dnia ucieczki, zmęczeni i wygłodniali schronili się w pewnej grotcie.

Było zimno, bardzo zimno, a ziemia była pokryta szronem. Rodzina ułożyła się w kącie grotty. Tulili się do siebie, by ogrzać się trochę.

Nie można było rozpalić ogniska, gdyż z daleka dochodził tętent koni żołnierzy. Józef i Maryja sądzili, że nikt ich nie widzi.

Mieli jednak jednego świadka. Był nim pajączek, który kołysał się na swej nici u wejścia do grotty. Gdy zobaczył Dzieciątka Jezus, postanowił uczynić coś dla Niego. Wiedział, że wiele zwierząt miało możliwość Mu ofiarować swój dar.

Postanowił uczynić jedną rzecz, na jaką stać było pająka: utkał pajęczynę u wejścia do grotty, tworząc piękną i delikatną firankę.

Nagle na ścieżce pojawił się oddział żołnierzy Heroda. Szukali Dzieciątka, by Je zabić. Dotarli do grotty i już mieli wejść przeszukać ją, gdy komendant zauważył pajęczynę.

Pokrył ją biały szron i wydawała się koronkową zasłoną, zamykającą grotę. Tu możemy nie szukać - powiedział komendant. Czy nie widzicie, że wejście zasłania nienaruszona ogromna pajęczyna?

Gdyby ktoś wchodził do grotty, musiałby ją zniszczyć!

Żołnierze pojechali dalej...

I tak mały pajączek uratował życie Jezusowi, czyniąc jedną rzecz, jaką umiał rzeczywiście zrobić: tkając pajęczynę

Z opowiadań Bruna Ferrero

K.D.

Piękne śpiewanie

Piękne śpiewanie odbyło się w naszym kościele w niedzielę 23 listopada na Mszy świętej o godz. 11,00 w Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata i patronalnego święta naszych ministrantów.

W ramach tzw. Dni Cecylijańskich Rybnicki Chór Kameralny "Autograph" pod dyktando prof. dr hab. Joanny Glenc dał występ muzyki sakralnej.

W repertuarze chóru znajdują się bardzo zróżnicowane utwory, od kompozycji średniowiecznych po muzykę kompozytorów współczesnych.

L . S .

URODZINY

MATKI WSZYSTKICH RYBNICKICH KOŚCIOŁÓW

15 listopada 1801r. w centrum Rybnika po kilku latach budowy poświęcono kościół pod wezwaniem Matki Bożej Bolesnej. W tym roku obchodzona będzie 225 rocznica poświęcenia potocznie zwanego przez mieszkańców „ STAREGO KOŚCIOŁA”. Obecny proboszcz ks. Marek Noras nazywa go „ Matką wszystkich rybnickich kościołów”, ponieważ w tamtym czasie był to jeden kościół w okolicy. W ciągu całego roku dużo będzie się działo, aby dobrze przygo-

tować się do **Mszy Pontyfikalnej 15 listopada.**

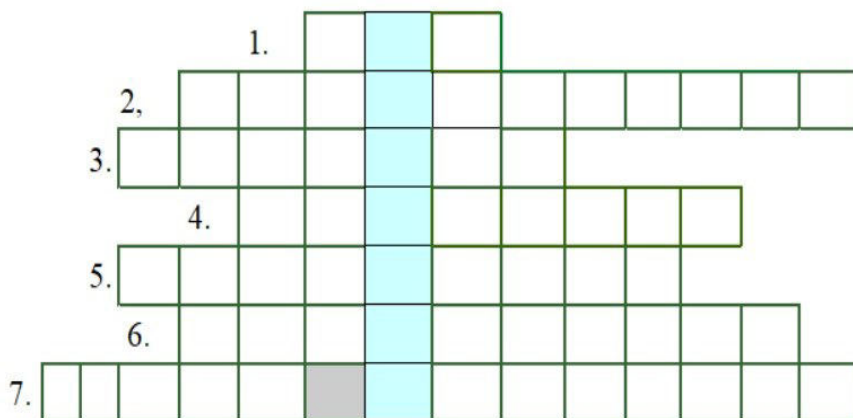
Dla nas mieszkańców Orzepowic - tych starszych – był to kiedyś kościół parafialny, w którym byliśmy ochrzczeni, przystępowaliśmy do Pierwszej Komunii Świętej byliśmy bierzmowani i zawieraliśmy Sakrament Małżeństwa.

Dlatego warto pamiętać że **11 stycznia 2026r. w niedzielę będzie odprawiona Uroczysta Msza święta w intencji osób ochrzczonych w kościele Matki Bożej Bolesnej, połączona z odnowieniem przyrzeczeń chrzcielnych.** I.R.

Krzyżówka

Rozwiąż krzyżówkę, a litery w niebieskiej kolumnie utworzą hasło.

1. Jubileuszowy
2. 8 grudnia święto ma Matka Boża
3. Zwierzę, które towarzyszyło Św. Rodzinie
4. W niej urodził się Jezus
5. Blask, jasność, która biła ze stajenki i oświetlała Noc
6. Urodzone na sianeczku w żłóbeczku
7. Kacper, Melchior i Baltazar to

Życie parafii XI 25r.

Chrzest : Borys Buchta

Roczek : Franciszek Groborz

Rocznice :

18 - lat Mikołaj Frelich

40 - lat Aleksandra Kudyba

Rafał Kudyba

Pogrzeb : + Kozielski Konrad, + Adamczyk Regina, + Ziółko Henryk

Patronalne Święto

W niedzielę 23 listopada w Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata nasi parafialni ministranci obchodzili swoje patronalne święto.

Uroczysta Msza święta odbyła się o godz. 11,00 którą odprawił nasz ks. proboszcz Krzysztof jako podziękowanie za gorliwą służbę przy Chrystusowym Ołtarzu, oraz za to, że możemy być z nich dumni. Słowem nasi ministranci są chlubą naszej parafii. Dziękujemy im.

L . S .

Zaproszenie

Już czwartą dekadę w okresie Bożego Narodzenia setki tysięcy dzieci, rodziców, opiekunów i animatorów zaangażowanych w działalność Papieskiego Dzieła Misyjnego

go Dzieci w całej Polsce wyruszają z misyjnym kolędowaniem. **Kolędnicy misyjni ewangelizują, formują i uwrażliwiają na potrzeby dzieci świata, a wszystko to w łączności z Ojcem Świętym, z jego posłaniem i błogosławieństwem.**

Idąc od domu do domu, od rodziny do rodziny niosą radość i pokój Bożego Narodzenia. Odpowiadając na zaproszenie papieża Leona XIV, **kolędnicy misyjni są prawdziwymi „pielgrzymami nadziei”**. W zabieganiu i codziennych problemach swoich rodzin, szkół czy parafii stają się małymi misjonarzami pokazując swoim radosnym śpiewem, kolorowymi strojami, że narodził się Chrystus. Przy okazji kolędowania zbierane są ofiary przeznaczone na pomoc dzieciom w różnych częściach świata. Dzięki ich kolędowaniu wiele osób w naszym kraju dowiaduje się o warunkach życia najmłodszych na terenach misyjnych i dzieląc się sercem i ofiarami, wspiera i pomaga w realizacji wielu projektów.

W 2024r. samym Kolędnikom Misyjnym udało się zebrać 1 279 999,91 zł, a wraz z innymi ofiarami dzieci z PDMD w Polsce suma ta wzrosła do 3 109 679, 15 zł.

Środki te dotarły do **wielu państw** i pomogły w realizacji ponad **80 różnych projektów** proedukacyjnych i prozdrowotnych dla dzieci do 14-go roku życia.

Tegoroczny projekt akcji Kolędnicy Misyjni pragnie przybliżyć dzieciom i dorosłym **Sri Lankę**. To niezwykle ciekawy kraj, który leży na południu Azji. Szacuje się, że około 62 % rodzin wymaga wsparcia. Rodziny pomijają posiłki, ponieważ podstawowe produkty spożywcze stały się zbyt drogie. Dzieci chodzą spać głodne, niepewne, skąd rodzina zdobędzie jedzenie. Ponad 2,9 mln dzieci potrzebuje pomocy w wyżywieniu i edukacji. Z powodu opóźnionego monsunu południowo-zachodniego i mniejszych opadów 139 149 osób w siedmiu dystryktach dotkniętych zostało suszą i niedoborem wody. Jedno dziecko na pięć jest poważnie niedożywione z powodu suszy i kryzysu gospodarczego.

Ponad 10 tys. dzieci przebywa w państwowych ośrodkach opieki, głównie z powodu ubóstwa. Kryzys popycha coraz więcej rodziców do oddawania dzieci do ośrodków. Edukacja dzieci jest utrudniona przez brak podstawowych artykułów papierniczych oraz przez problemy transportowe kraju. W niektórych, szczególnie uboższych rejonach dzieci zmuszane są do pracy zarobkowej. W większości przypadków wyznawcy różnych wyznań i religii żyją razem w zgodzie i wzajemnym szacunku, jednak zdarzają się przypadki prześladowania chrześcijan.

Pragniemy odmienić ich los dlatego już po raz 22 zapraszamy do udziału w akcji Kolędników Misyjnych naszej parafii. Jak co roku będziemy kolędować w Uroczystość Trzech Króli tj. **6 stycznia 2026 r.** Niech ten czas adwentu będzie czasem dojrzewania do podjęcia decyzji o udziale w tej szlachetnej akcji.

GOTOWYCH DO UDZIAŁU W KOLEDOWANIU MISYJNYM PROSIMY O ZAPISYWANIE SIĘ W ZAKRYSII.

animatorki Sabina i Iwona